ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1642/2000 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 25ης Ιουλίου 2000

για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 1998/99, της πραγματικής παραγωγής ελαιολάδου καθώς και του ποσού της μοναδιαίας ενίσχυσης στην παραγωγή

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 1966, περί θεσπίσεως κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2702/1999 [2],

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1984, για θέσπιση γενικών κανόνων σχετικά με τη χορήγηση ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου και στις οργανώσεις των παραγωγών [3], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1639/98 [4], και ιδίως το άρθρο 17α παράγραφος 2,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Το άρθρο 5 του κανονισμού αριθ. 136/66/ΕΟΚ προβλέπει ότι η μοναδιαία ενίσχυση στην παραγωγή πρέπει να μειωθεί σε κάθε κράτος μέλος του οποίου η πραγματική παραγωγή υπερβαίνει την αντίστοιχη εθνική εγγυημένη ποσότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου. Για να εκτιμηθεί το ύψος της εν λόγω υπέρβασης, πρέπει να ληφθούν υπόψη, για, την Ισπανία, την Ελλάδα και την Πορτογαλία, οι εκτιμήσεις παραγωγής επιτραπέζιων ελιών που μεταποιούνται σε ελαιόλαδο και εκφράζονται σε ισοδύναμο ελαιολάδου βάσει των σχετικών συντελεστών που αναφέρονται στις αποφάσεις της Επιτροπής 98/605/ΕΚ [5], 98/619/ΕΚ [6] και 98/620/ΕΚ [7].

(2) Το άρθρο 17α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 προβλέπει ότι, για να καθοριστεί το μοναδιαίο ποσό της ενίσχυσης στην παραγωγή ελαιολάδου που μπορεί να προκαταβληθεί, πρέπει να καθοριστεί η εκτιμώμενη παραγωγή σχετικά με τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας. Το ποσό αυτό πρέπει να καθοριστεί σε επίπεδο τέτοιο ώστε να αποφευχθεί κάθε αδικαιολόγητη πληρωμή στους ελαιοκαλλιεργητές. Το εν λόγω ποσό αφορά και τις επιτραπέζιες ελιές εκφραζόμενες σε ισοδύναμο ελαιόλαδου. Για την περίοδο εμπορίας 1998/99, η εκτιμηθείσα παραγωγή καθώς και το μοναδιαίο ποσό της ενίσχυσης στην παραγωγή που μπορούν να προκαταβληθούν έχουν καθοριστεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2181/1999 της Επιτροπής [8].

(3) Σε εφαρμογή των διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 17α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84, το αργότερο οκτώ μήνες μετά το πέρας της περιόδου εμπορίας, πρέπει να καθοριστεί η πραγματική παραγωγή για την οποία έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμα στην ενίσχυση. Για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2366/98 της Επιτροπής [9], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1273/1999 [10], τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πρέπει να ανακοινώσουν στην Επιτροπή, το αργότερο την 1η Απριλίου που έπεται κάθε περιόδου εμπορίας, την ποσότητα που έγινε αποδεκτή για ενίσχυση σε κάθε κράτος μέλος. Από τις ανακοινώσεις αυτές, φαίνεται ότι η ποσότητα που έγινε αποδεκτή για ενίσχυση, για την περίοδο εμπορίας 1998/99 ισούται για την Ιταλία με 452 286 τόνους, για τη Γαλλία με 2 364 τόνους, για την Ελλάδα με 562 493 τόνους, για την Ισπανία με 899 991 τόνους και για την Πορτογαλία με 33 936 τόνους.

(4) Η αποδοχή για την ενίσχυση των ποσοτήτων αυτών από τα κράτη μέλη συνεπάγεται ότι έχουν πραγματοποιηθεί οι έλεγχοι που αναφέρονται στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 και (ΕΚ) αριθ. 2366/98. Ωστόσο, από τον καθορισμό της πραγματικής παραγωγής, σύμφωνα με τις πληροφορίες που αφορούν τις ποσότητες που έγιναν αποδεκτές για την ενίσχυση που ανακοινώθηκαν από τα κράτη μέλη δεν προδικάζονται τα συμπεράσματα τα οποία είναι δυνατόν να εξαχθούν από την εξακρίβωση της ακρίβειας των στοιχείων αυτών στο πλαίσιο της διαδικασίας της εκκαθάρισης των λογαριασμών.

(5) Λαμβάνοντας υπόψη την πραγματική παραγωγή, πρέπει να καθοριστεί και το ποσό της μοναδιαίας ενίσχυσης στην παραγωγή που προβλέπεται στο άρθρο 17α παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 και που πληρώνεται για τις επιλέξιμες ποσότητες της πραγματικής παραγωγής.

(6) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης των λιπαρών ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για την περίοδο εμπορίας 1998/99, η πραγματική παραγωγή που θα ληφθεί υπόψη για την ενίσχυση στο ελαιόλαδο που αναφέρεται άρθρο 17α παράγραφος 2 πρώτη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84 ισούται με:

— 899 991 τόνους για την Ισπανία,

— 2 364 τόνους για τη Γαλλία,

— 562 493 τόνους για την Ελλάδα,

— 452 286 τόνους για την Ιταλία,

— 33 936 τόνους για την Πορτογαλία.

[1] ΕΕ L 172 της 30.9.1966, σ. 3025/66.
[2] ΕΕ L 327 της 21.12.1999, σ. 7.
[3] ΕΕ L 208 της 3.8.1984, σ. 3.
[4] ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 38.
[5] ΕΕ L 289 της 28.10.1998, σ. 39.
[6] ΕΕ L 295 της 4.11.1998, σ. 50.
[7] ΕΕ L 295 της 4.11.1998, σ. 54.
[8] ΕΕ L 267 της 15.10.1999, σ. 19.
[9] ΕΕ L 293 της 31.10.1998, σ. 50.
[10] ΕΕ L 151 της 18.6.1999, σ. 12.

2. Για την περίοδο εμπορίας 1998/99, το ποσό της μοναδιαίας ενίσχυσης στην παραγωγή που αναφέρεται στο άρθρο 17α, παράγραφος 2 δεύτερη περίπτωση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2261/84, που πληρώνεται για τις επιλέξιμες ποσότητες της πραγματικής παραγωγής ισούται με:

— 112,16 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα για την Ισπανία,
— 130,40 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα για τη Γαλλία,
— 99,05 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα για την Ελλάδα,
— 130,40 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα για την Ιταλία,
— 130,40 ευρώ ανά 100 χιλιόγραμμα για την Πορτογαλία.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 25 Ιουλίου 2000.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής